

Vita az iparosok fogyasztási szövetkezetéről.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur! Méltóztásuk megengedni, hogy b. lapjának e hó 8-iki és 9-iki számában „Zajos közgyűlés az iparosok fogyasztási szövetkezetében” cím alatt megjelent cikkekre vonatkozólag, Szabó Gyula kamarai titkár ur által tett nyilatkozatokra röviden reflektálhassak, kérve, hogy magyarázó soraimnak b. lapjában helyet adni sziveskedjék.

Meggondolatlanul tette a titkár ur azt a kijelentését, hogy a fogyasztási szövetkezet működését csak 1915 december hó 1-én kezdte meg. Ezt az állítást — illetékes helyen — megcáfolni nem fog nagy fáradságot jelenteni számomra.

Szabó Gyula titkár ur első nyilatkozatában a sorok között nagy könnyedséggel ismeri be, hogy ő bizony privát sertésüzleteihez a fogyasztási szövetkezet cégét használta fel, sőt a szállítási engedélyek akadálytalan kieszközlését is ennek köszönhetette. De hát ez — mondja — nem fontos. Fontos csak az: hogy az üzlet jól sikerült, az ő határtalan nagylelkűsége folytán a szövetkezetnek még haszna is volt az ő privát üzleteiből. Hogy mennyi, ugy-e bár az sem fontos? Hogy mennyi lehetett volna, az meg épen jelentéktelen kérdés. Nos hát az én szerény nézetem az, hogy ha valaki egy fogyasztási szövetkezet elnöke, nem változtathatja tetszése szerint a privát ember s a szövetkezeti elnök jelmezét s ha utóbbi minőségét felhasználva üzletet köt, abban a rendes kereskedő gondosságával eljárni s minden hasznot a társaság részére juttatni tartozik. Ez tehát nem nagylelkűségi önbizonyítvány, hanem olyan kötelesség, amit ha az elnök nem teljesít, a hűtlen kezelés bűnébe esik. Én nem hiszem, hogy Szabó Gyula kamarai titkár ur hűtlenül kezelte a szövetkezet érdekeit.

Második nyilatkozatában már „visszacsinálja” Szabó ur a közgyűlésen s előbbi nyilatkozatában tett kijelentését s el akarja hitetni, hogy dehogyan is volt ez privátüzlet, ez csak az ő saját felelőssége alatt vitt üzlet volt; hát mi az, ha nem privátüzlet? Mert vajjon mit tett volna az elnök ur, ha az a saját felelősségére kötött üzlet tetemes veszteséggel járt volna? Ő viselte volna a rizikót?

Az elnök ur a tagsági díjak körüli zavarokat (ezt ő mondja) bagozza most ki. Bizonyára nem azért, mert azok rendesen lettek elkönnyelve, bizonyára nem azért, mert az elnök ur meg tudja állapítani a könyvek-ből, hány tagja s üzletrésze volt s van a szövetkezetnek, hanem azért, mert olyan zavaros ez az ügy, hogy — sajnos — ilyesmivel is kell az elnöknek törődni. De hát Szabó elnök ur, ugy is mint kamarai titkár bizonyára ismeri a kereskedelmi törvény azon rendelkezését, hogy a tagokban s üzletrészekben beállott változások a törvény-széknek havonta bejelentendők. Ha tehát ezt a kötelességét megtette volna, most megtakarítaná a szövetkezet fundamentumának, a tagoknak s üzletrészeknek kibogozását. Persze-persze, hogy ez csak „formaságok kihegyezése”.

Azután a disznókról jut eszembe a

sonka, a sonkák, szám szerint 300-an. Ezeket 1916 év márciusában hozatta az elnök ur, vagyis akkor, amikor szerinte a szövetkezet mindössze 2 hónapja működött, hozatta pedig az igazgatóság megkérdezése nélkül azon célból, hogy azokat jóval beszerzési áron alul a szövetkezettől távol álló egyéneknek, tehát nem tagoknak szétossza. Ez a dolog a szövetkezetnek nem kevesebb, mint 2300 korona veszteséget okozott.

Amikor Szabó elnök ur a nyersmértleget az igazgatóságnak bemutatta, azt indítványozta, hogy az igazgatóság az őt megillető tantiémjéről mondjon le s ennek összegét fordítsa jótékony célra. Ehhez az egész igazgatóság egyhangulag hozzájárult. És most jön a kisiparosok érdeke! Indítványozta ezután, hogy épugy, mint az előző évben, most is sonkát rendelhessen s szakasztott oly módon szétoszthassa. Én elhültem ekkora logikátlan abszurdum hallatára s indítványoztam, hogy az összeget az ipartestület által összeírandó háboru által sújtott, nélkülözhető iparostársaink tüzelőanyagának s kenyerének beszerzésére fordítsuk. Szabó ur ezzel szemben azzal érvelt, hogy a szövetkezetnek igen előnyös reklám a sonkasztétosztás s ezt fontosabbnak tartja, mint a szűkölködő iparosok támogatását. A legszomorubb a dologban, hogy az igazgatóság ezt az indítványt — kivülem — egyhangulag elfogadta s csak azért nem hajtották végre, mert a nyilvánosság előtt való pertraktálással fenyegetőztem.

Nem felel meg a valóságnak Szabó ur azon állítása, hogy én a 80.000 koronás különbözetre nem mutattam rá. Ha ezt számszerűleg nem is tettem, de igenis rámutattam arra, hogy a sertésvásárlási egységárat annak idején kilogrammonként 3.70 és 4.20 koronában jelentette be, míg könnyelve 4.70 és 5.20 korona lett. Minthogy összesen 78526 kg. sertést vásárolt, egy igen egyszerű szorzási alpművelettel ő is rá fog jönni arra, hogy ez igen körülbelül 80.000 korona különbözetet jelent.

Nem felel meg a valóságnak azon állítása sem, hogy a sertéseladásokból hozzá pénzek nem folytak be. Ha úgy volt, mivel magyarázható mégis, hogy 955.80 koronával megterhelte számláját, mivel ezen összeggel beszámolni nem tudott és 36.102 koronát vételeztetett be, mint nála sertésre befolyt előlegeket?

Rá kell végül térnem saját reputációm érdekében Szabó ur azon téves állítására, hogy én a közgyűlés fenyegető magatartása miatt kénytelen voltam annak színhelyéről sietve távozni. Nem. Én nem láttam semmiféle fenyegető magatartást. De saját lelki felháborodásom üzött el engem onnan, mert ön akkor, amikor én a zárszó jogán szólásra emelkedtem és beszédemnek alig a bevezetésén estem túl, minden indokolás nélkül s anélkül, hogy a szót tőlem megvonta volna, másnak adta meg a szólás jogát, olyanak, aki állítólagos érdemeket dicsőített. Végül eivárom öntől szövetkezeti elnök ur, hogy azt a valakit, aki a szövetkezet ügyeiben hűtlenül sáfárkodott, bíróság elé fogja állítani, vagy felszólítja, hogy állítson engem a bíróság elé, hogy az igazság végre napvilágra kerüljön. Kezemben a bizonyítékok özönének fegyverével állok ki a porond-

ra, de a hírlapi polémiákat tovább nem folytatom.

Szeghő Árpád.

Törökország hajlandó az oroszoknak megnyitni a Dardanellákat.

Bécs, május 9. Bernből jelentik a N. Fr. Presse-nek: A svájci török követ egy itteni lap munkatársa előtt így nyilatkozott: *Törökország kész az orosz kívánságoknak megfelelően a Dardanellákat megnyitni.* Azok a tárgyalások, amelyek az 1841. évi londoni szerződésre vezettek, bizonyítják, hogy *Anglia nyomása következtében történt a Dardanellák elzárása.* Törökországnak nem érdeke, hogy Anglia üzleteit továbbra is elősegítse s örömet hajlandó Oroszország követeléseit teljesíteni, amennyiben nincs ellentétben Törökország érdekeivel. Oroszország kívánságait annál inkább teljesíteni lehet, mert a háboru bebizonyította, hogy *Konstantinápolyt a tenger felől nem fenyegeti veszedelem.* Kifejtette a török követ a beszélgetés további során, hogy Anglia az orosz kivitelt a Dardanellák megnyitása után is képes lesz kedve szerint szabályozni és gátolni, míg a *szuezi-csatorna és Gibraltár* nem kerül nemzetközi ellenőrzés alá.

Kétségbeesett hangulat Angliában.

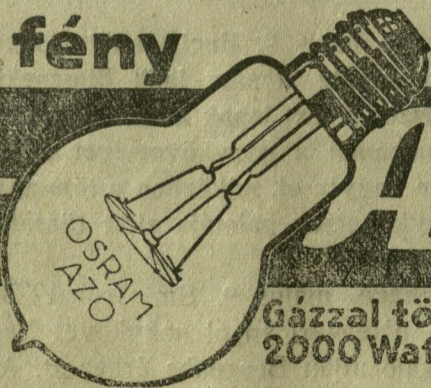
Rotterdam, május 9. A Daily News április 27-iki cikke nem vonja kétségbe, hogy az angol kereskedelmi hajók elsüllyesztéséről szóló mult heti kimutatás, amely hirtelenül óriási arányú növekedést jelent, minden hivatalos figyelmeztetésnél mélyebben hatott a népre és jobban felvilágosította a helyzet komolyságáról. A helyzet valóban nagyon komoly.

Meglehet, hogy a titkolózás elkerülhetetlen, akkor azonban nem kellene azt mondani, hogy semmit sem hallgatnak el. Ezzel csak fokozzák a bizalmatlanságot és nyugtalanságot. A helyzet nagyon komoly s a kormánynak is, meg a népnek is komolyan kell vele szembeállni. Olyan válsághoz közeledünk, amelynek talán még nem volt párja a történelmünkben. Ha valami teljesen váratlan esemény nem történik, olyan szörnyűségeket és szenvedéseket hozhat a közel jövő, aminőket sok emberöltő óta nem élt át az ország.

A nemzetnek joga van hozzá, hogy követelje, hogy a kormány és különösen a tengerügyi hivatal a legvégső erőfeszítéseket tegye a léteinket fenyegető veszedelem leküzdésére! Senki sem vonhatja kétségbe azt a valóságot, hogy a tengerügyi hivatal mostani összetételében csődöt mondott.

A koncentrált fény

Osram-Azo



Gázzal töltve
2000 Wattig

Uj típusok:
Osram-Azola
Gázzal töltött lámpák
25 és 60 watt
Csak az üvegre edzett
OSRAM szó kezvesedik
a kiváló minőségért

Hapható Fonyó Sománál Szegeden.